

не съли гробъ на человѣчеството? истина гробъ, защото тія нищо друго не мыслатъ: но само какъ щѣтъ да измаматъ нѣкого, да добыятъ отъ него нѣщо, а тія да изгубатъ никъкъ не съ ради; и ако ся случи да го други надыграе и изгуби нѣщо отъ своята кессія, тогава му потавнява сичкіатъ свѣтъ. —

Зеръ е добро това содружество, къ което единъ на другого гробъ копає? и въ което си мнозина затриватъ дирятъ? единъ кѫто изгуби башеното си иманѣ на тѣкивѣ игри, убися съ пушкѣ; другій ся отрови, другій ся обеси, а нѣкой станаха разбойници и человѣкоубійци. Ето това съ плодовете на гнусните, страшните и ненинавидимыте игры. Нищо на свѣтъ не може да ся сравни съ искренѣ пріятель, а то е оня, който намъ мысли добро, който съ насъ провожда времето си съ невиннѣ забавѣ и съ благодаренїе; отъ нелицемѣренъ, и искренѣ пріятель съкой день научавамы нѣщо добро и полезно и въ скърбътѣ си и въ радостѣтѣ си, и въ тѣкѣвѣ ся состои нашето сокровище, което потверждава Философатъ, когато съ го попытали дѣ му